

Medi ambient > Sostenibilitat

La destrucció dels boscos, culpable de gairebé un quart del CO2 que arriba a l'atmosfera

Els científics recorden la importància dels boscos en la lluita contra el canvi climàtic

Isidre Estévez (laMalla.net)

La lluita contra el canvi climàtic fracassarà si no s'atura la desforestació. Ho ha advertit el Global Canopy Programme, una organització científica ubicada a Oxford. La destrucció sistemàtica dels boscos del planeta és la causant d'entre un 18 i un 25% del total de gasos d'efecte hivernacle que es llencen cada dia a l'atmosfera. Aturar i fer reversible la desforestació és, segons el Global Canopy, no només una arma imprescindible per aturar el canvi climàtic, sinó també una de les més barates.

El Global Canopy Programme és una aliança formada per 29 de les institucions científiques més prestigioses del món. L'objectiu del programa és analitzar com interactuen els boscos i l'atmosfera i quin paper juguen els primers en el canvi climàtic. En el seu últim informe, el Global alerta sobre la magnitud del problema. En només un dia, la crema i la tala d'arbres arreu del món provoca una quantitat de CO2 equivalent a 8 milions de persones creuant l'Atlàntic en avió. La destrucció dels boscos crea un doble efecte pervers: per una banda, en cremar-se alliberen CO2 a l'atmosfera. Per una altra, els boscos no només generen pluja sinó que actuen com a gegants generadors d'aire condicionat, de forma que la seva desaparició implica un planeta més àrid i més càlid.

Andrew Mitchell, fundador i director del Global, considera que els boscos tropicals són la millor arma per lluitar contra el canvi climàtic, "perquè els seus efectes són immediats, mentre que qualsevol altra tecnologia resulta més cara i necessita dècades abans de donar fruits". Mitchell critica als polítics -i de forma indirecta als ecologistes- "per barallar-se pel tema de les emissions que provoquen els avions quan la massa de boscos tropicals que es cremarà en els pròxims cinc anys alliberarà a l'atmosfera la mateixa quantitat de CO2 generada des del primer vol dels germans Wright fins al 2025".

Cantera de carbó

Només el sector energètic (amb un 24% del total de gasos) supera la desforestació en la generació de CO2 (un 18%). El rànquing de sectors més nocius pel canvi climàtic el segueixen els transports, la indústria i l'agricultura, cadascun d'ells contribuint en un 14%. El problema és que els arbres són una enorme cantera de carbó. En cremar-se, l'alliberen a l'atmosfera en forma de CO2. Només els arbres que es cremen al Brasil llencen 400 milions de tones l'any; a Indonèsia, la crema dels arbres llença 350 milions de tones per any.

El rerefons del problema és d'ordre geopolític, tota vegada que els grans pulmons verds del planeta es troben en països en vies de desenvolupament. Això que, paradoxalment, siguin els països que menys han contribuït al canvi climàtic els que ara tenen en les seves mans l'arma definitiva per combatre'l o bé per empitjorar-lo. Fins ara, estan seguint la segona opció, enmig de la indiferència i la connivència de la resta del món, que es beneficia d'un mercat que proporciona fusta i productes agrícoles a bon preu. Per una banda, països com el Brasil creuen que tenen dret a créixer econòmicament i no volen renunciar a una important font d'ingressos que, en casos com el Congo, és una de les poques de què disposa el país. A més, consideren que no tenen perquè ser ells els responsables de pagar els plats trencats d'un problema causat per occident.

Oferta i demanda

La combinació entre uns països -els occidentals- on hi ha una creixent demanda de productes com oli de palma, bou o, sobretot, soja, i uns altres -els que estan en vies de desenvolupament- que lluiten per sortir de la pobresa, resulta mortal pels boscos. Milions d'hectàrees de superfícies forestals desapareixen any rere any. L'informe de Global Canopy creu que la situació només canviarà si països com el Brasil, el Congo o Indonèsia deixen de veure els seus boscos com un problema i passen a veure'ls com una solució, no un factor que impedeix el desenvolupament econòmic sinó justament quelcom que és una font de

riquesa.

De fet, tot i que en l'actualitat l'explotació forestal resulta vital per a milions de persones, són només uns pocs els que realment se'n beneficien. Al Congo, si bé 40 milions de persones depenen de la selva, la riquesa que aquesta genera es concentra en unes poques mans. Greenpeace ha denunciat que les empreses de la fusta ofereixen a les comunitats locals uns pocs paquets de sal i unes quantes ampolles de cervesa a canvi del permís necessari per talar arbres. Així, inverteixen uns 75 euros i obtenen uns beneficis xifrats en centenars de milers. Tota vegada que aquestes empreses són occidentals, la pràctica d'intimidat les tribus locals i comprar-les amb petits regals és considerada per Greenpeace com una "vergonyosa relíquia de l'època colonial".

© laMalla.net | redaccio@lamalla.net

Es permet reproduir el contingut sempre que se'n citi la font